

09 — Posljednja želja

Došla sam kući i dugo plakala. Zato me poslije boljela glava i pekle oči. I zato poslije nisam više vidjela ni iglu ni konac. A goblen, sa slikom dvorca iz 15. stoljeća, je ostao na stalku nedirnut za tu večer, iako su me strašno mamile one tri nedovršene kule i šest nijansi smeđe: duhan, cimet, staro zlato, šampanjac, terakota, sepija. Mislim, pokušala sam s nekoliko bodova, ali sam pogriješila, uzela krivi konac i na kraju sve isparala. Otišla sam leći. Prije toga sam obavila razgovor sa sinom i rekla mu da se uopće ne ljutim na njega i nevjestu. Sve je u redu. Normalno je da moj goblen, Dječak u travi, visi u njihovom hodniku iza vrata! U redu je, govorila sam prenatlaženim tonom. Ali, nitko nije glup da ne shvaća kako takav *u redu*, znači da zapravo ništa nije u redu...

„Ali mama, Tanja voli bijele zidove, ništa čičkavo. Ne ljutiš se valjda?“

„Ma kakvi, sine, nema problema, skroz razumijem...“

Samo sam ga se htjela riješiti, skinuti sa slušalice: Moj poklon! U mračnom hodniku iz vrata koja ne vode nigdje? Vrh je bezobrazluka!

U nedjelju su me opet pozvali. Na ručak. Valjda žele izgladiti stvar. Čime ih sada na obostrano zadovoljstvo, počastiti? Ne padaju mi više na pamet Wilerovi gobleni iako imam čak tri ista - Konji na mjesečini u 70 boja s prekrasnim tamnim nijansama: šljiva, kobalt, antracit, dim, srebro. I kakvi su to ljudi, pitam se, pa vole prazne zidove? Možda jednako tako, prazni...

Još sam istu večer unuku naplela divan šal rižinim bodom. Tja, neke stvari, kao ovo, radim zatvorenih očiju: pravo, krivo, pravo, krivo, a s druge strane obrnuto: krivo, pravo, krivo, pravo...

Kiselo su ga dočekali. Nevjesta pogotovo. Sin je u nelagodi dodao, ali mama, ne zovemo te zato da nam donosiš poklone, nisi trebala, znaš da mali ima robe za bacanje. Nema ovakav šal, tvrdila sam! Ručni rad. Unuk je, normalno, oponašajući roditelje, vrisnuo kako taj socijalni komad neće nositi. Probaj ga, pile moje, probaj, nagovarala sam ga, od prave je vune, rižin bod. Tek se na spomen riže mali raspametio, nakosio je oči i rekao, bljak, mrzim rižu! Nevjesti je bilo

neugodno, najprije goblen, a sad i šal. Nakon ručka sam gledala što prije otići. Najprije, da se isplaćem. Poslije, ako bog da, da vezem. Sve mi je draže biti u kući i nikoga ne vidjeti, namatati klupka vune ili vesti...

I tako, da ću se dignuti s tog usiljenog ručka, popravim suknju, namjestim kosu, ustanem i kažem, sine, da me ne uhvati noć, idem ja. Ne, ne, ne, zamahujem rukama, ne treba me nitko pratiti, sama ću.
„Volim sama...”

Vraga! Noge su mi se odsjekle, zima, a noć gusta kao katran. Kao da se sva svjetlost svijeta utrnula preda mnom. A onda, koraci! U redu, shvaćam, danju ih ne bih ni primijetila, razmišljala bih o bojama i vezla mislima. Nekoliko sam se puta okrenula, ali ništa. Inače, nisam plašljiva. Samo plačljiva.

Ubrzam, ali i nevidljivi pruži korak! I eto me, već do kuće trčim! Ne čujem više ništa osim srca kako mi tuče visoko u grlu. Stepenište preskačem u dva, tri koraka, uđem u stan i upalim svu rasvjetu. Dva put, za svaki slučaj, okrenem ključ u bravi. I... toliko sam prestravljena pa od plakanja nema ništa! Od vezenja još manje!!

Zazvonio je telefon. Moj bože, pomislim, zar ću opet dokazivati sinu kako je sve u redu? Kad, gle čuda, s druge strane čuo se nepoznat i lijep muški glas. Priznaje, on me putem pratio, ali sam bila brža, nije se tome nadao u mojim godinama. Kako zašto, začudio se? Čuo je da prodajem goblene. Zainteresiran je. Nikada u životu nisam prodala ni jedan, od kud mu to, upitala sam!

„Gledajte, gospođo, imam ponudu koju nećete moći odbiti. Želim otkupiti sve vaše goblene.“

Ej, kad se nisam srušila, nikada neću. Još ga jednom zapitam da nisam možda krivo čula.

„Da budem precizan, Vaše otkupljujem iz milosrđa, ali pasionirano želim onaj od vaše prababe.“

Tajac! Tko ste vi i kako znate za babu Uršulu, zaprepastila sam se? Umjesto odgovora, izrecitirao je, gospođo, nudim deset tisuća dolara. U kešu. Sve u paketu s Uršulinim goblenom, jeste me razumjeli? Razumijem, kažem sva van sebe, ali bih ipak razmislila...

Uršula je posjedovala nekakav unikatan primjerak iako nikada u ruci nije držala iglu. Nije bila taj tip žene, domaćice. Najvjero-

jatnije ga je dobila od nekog starog zavodnika, jednog od onih koji se bave crnom magijom i onostranim. Naginjala je mračnim likovima, a i sama je imala slične interese: gatanje i tarot. Goblen sada stoji u sefu i... u redu, priznajem, prekršila sam njenu posljednju želju, ali evo, njena kletva još me nije dostigla. Toliko o gatanju! Kada je umrla njime sam joj trebala prekriti tijelo. Nisam mogla dokučiti što je time htjela? Odlepršati kao Aladin na tepihu! Uskrsnuti kao Isus iz groba! Nešto treće? Meni je to sve skupa bilo smiješno, pa sam joj za posljednji počinak isplela, dva za dva, vuneni prekrivač, mješavinu angore i alpake nordijskim bodom jer, možda je samo mislila, onako bizarno, da će joj dolje biti hladno.

Dama s dalekozorom, tako se zove taj goblen. Boje su na njemu, hmmm, i dalje neobično jasne i žive kao da nije prošlo... Uršula bi ga, da je živa, opet nazvala vanvremenskim!

Pravo govoreći, ovako iznijet na danje svijetlo, sada se baš takav činio, a i dama kao da je gledala negdje u budućnost...

Kao što sam rekla, po prirodi nisam plašljiva, samo plačljiva. I zato sam bez straha primila u stan neznanca iduće jutro. Ušao je s aktovkom, i rekao, prebrojite novac, da ne bude poslije, fali...

Malo je ostao zatečen kada sam mu, uz kekse i kavu, kazala da od prodaje nema ništa. Odbila sam otkriti razlog i objašnjenje svesti na - sve je u redu i nisam uvrijeđena zbog trgovine iz milosrđa! Očekivala sam da će navaljivati, uvjeravati me, ali ništa. Podigao se, uzeo aktovku i načrčkao nešto preko svojih novina. Pročitajte ih, rekao je na odlasku, ako se predomislite do večeras, javite. Zapisao sam broj...

Kladila bih se da je za njim u zraku ostala čudna mješavina mirisa i neobičnih boja s Uršulinog goblena. Novinska je naslovnica nudila misteriozno ubojstvo i sliku moje soba s razbacanim goblenima. Jedino je sef zjapio prazan.

Neznanac je kemijskom dobro naznačio kako su u pitanju novine sa sutrašnjim datumom.